

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)
อาทิตยทิพอาภา
เจ้าพระยายมราช
พล. อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจสั่งนายสิบตำรวจพลตำรวจ ซึ่งมีชื่อผู้ที่อยู่ในระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาในกรมตำรวจ ออกจากราชการได้ตามเหตุที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พิบูลสงคราม

รัฐมนตรี